

«Το Σχολείο των Γυναικών» - Μολιέρως

1. Η θέση της γυναίκας στη κοινωνία που παρουσιάζει το έργο «Το Σχολείο των Γυναικών» του Μολιέρως είναι σίγουρα χαμηλή. Οι γυναίκες, πριν τον γάμο, ζούσαν μίζερα, ιδιαιτέρως αυτές που ανήκαν σε χαμηλές κοινωνικές τάξεις. Ο άντρας του έργου αυτού, Αρνόλφος, ζητάει από την αγαπημένη του να τον ευχαριστεί για τη καλή του πράξη, δηλαδή το να τη παντρευτεί. Από χωρική τη μεταβιβάζει στην αστική τάξη, χωρίς να σημαίνει όμως ότι η ζωή για εκείνη θα καλυτερεύσει. Ο Αρνόλφος συνεχίζει με τα χρέη μιας παντρεμένης γυναίκας προς τον άντρα της. Τονίζει ότι ο γάμος δεν είναι αφορμή για διασκέδαση και καλοπέραση, όσον αφορά τη γυναίκα, αλλά ολοκληρωτική υποδούλωση στον άντρα της. Θα πρέπει να γνωρίζει τη θέση της και να είσαι πάντα έτοιμη να ικανοποιήσει το σύζυγό της, να τον ακολουθεί πιστά και να τον βάζει προτεραιότητα σε όλες τις πράξεις της. Ο γάμος ναι μεν αποτελείται από δύο μισά, δύο εντελώς διαφορετικούς κόσμους, να ενώνονται, αλλά κατά τον Αρνόλφο τα δύο μισά αλίμονο αν ήταν ίσα. Το ένα, ο άντρας, θα πρέπει να έχει τη παντοδυναμία, τη λήψη των αποφάσεων και τον σεβασμό. Αντιθέτως, το άλλο μισό, η γυναίκα, ίσως στη σχέση αυτή να έχει ρόλο διακοσμητικό. Βρίσκεται πλάι στον άντρα της με το φουστάνι της, ώστε εκείνος να καμαρώνει για τον γάμο του. Είναι πάντα εκεί για να προσδίδει κύρος στη οικογένεια και ένδειξη σεβασμού προς τον αγαπημένο της. Εκτός αυτού, θα πρέπει να έχει πειθαρχία και τυφλή εμπιστοσύνη προς τον σύζυγό της, σε εντονότερη κιάλας μορφή από έναν στρατιώτη προς τον ηγέτη του. Συμπεραίνουμε από τα λεγόμενα του Αρνόλφο ότι η θέση της γυναίκας πριν και μετέπειτα του γάμου είναι αδιαμφισβήτητα κατώτερη σε σχέση με αυτή του άνδρος. Θα ήταν αδιανόητο να συμβάλλει στη κοινωνία, να έχει τη δική της καριέρα, να παίρνει αποφάσεις για τον εαυτό της, να μην κάνει οικογένεια και να σηκώσει το ανάστημά της σε οποιοδήποτε άντρα την αδικήσει. Σαν ένα όμορφο στολίδι βρίσκεται στο σπίτι για να εκπληρώσει τα συζυγικά της καθήκοντα και να αναθρέψει τα παιδιά της με τρόπο που ο άντρας θα εγκρίνει.
2. Ο Αρνόλφος φαίνεται να προειδοποιεί τη νεαρή του γυναίκα για τις συνέπειες που θα επιφέρουν οι πράξεις της, άμα δεν είναι φρόνιμη και θέλει να μοιάσει στις σημερινές κοπέλες. Ισχυρίζεται

ότι ως έτερο ήμισυ του θα πρέπει να αποφεύγει τα ελευθερίες και να μην τον κοιτάει στα μάτια, όταν εκείνος της επιδεικνύει αυστηρότητα. Η ψυχή της με την αυτοσυγκράτηση θα παραμείνει αγνή και θα αποφύγει το κακό που θα υποστούν οι 'εξώλης και προώλης', όπως εκείνος τις ονομάζει. Τα 'καπρίτσια και οι φιλαρέσκειες' των γυναικών θα τιμωρηθούν στην κόλαση, μέσα σε φρικτά καζάνια. Την απειλεί, λέγοντάς της ότι μία γυναίκα ανυπάκουη προς τον άντρα της θα βράζει αιώνια ως τιμωρία για την απειθαρχία της. Έτσι, τη καλεί να πράττει πάντα όπως εκείνος της προστάζει, ώστε να αποφύγει την αμαύρωση της ψυχής της. Επομένως, η ποινή μιας συζύγου που δεν θα ανταπεξέλθει όπως το καθήκον της αρμόζει στον σύζυγό της θα είναι ο αιώνιος βρασμός της στην κόλαση. Εκτός αυτού, θα κατακρίνεται όλη της τη ζωή από τη κοινωνία, όπως αναφέρεται για τις κοπέλες που προσπάθησαν να σηκώσουν το ανάστημά τους στους άντρες. Για να αποφευχθεί αυτό, η ψυχή της θα πρέπει να μείνει ατόφια μέσω της σιωπής και της υπακοής, χωρίς ίχνος δυσαρέσκειας.

Χρυσή Βλάχου Γ1